

Sygn. akt I Co 100/15 (poprzednio V Co 214/15)

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w K., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o ponowne wydanie w zamian za utracony tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty, wydanemu przeciwko dłużnikowi A. T. w dniu 28 grudnia 2010 r. w sprawie I Nc 689/10, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 24 lutego 2011 r. oraz w klauzulę na rzecz następcy prawnego pierwotnego wierzyciela.

W uzasadnieniu wskazał, że wymieniony tytuł został przez pełnomocnika wierzyciela utracony poprzez omyłkowe zniszczenie w niszczarce, a jego brak uniemożliwia wszczęcie egzekucji.

Dłużnik A. T. na rozprawie w dniu 11 września 2015 r. pozostawił rozstrzygnięcie wniosku uznaniu Sądu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 grudnia 2010 r. referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Miliczu w sprawie I Nc upr 689/10 wydał przeciwko dłużnikowi A. T. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym na rzecz (...) Sp. z o.o. we W..

Nakaz ten został zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 24 lutego 2011 r. i doręczony pełnomocnikowi strony powodowej O. S. w dniu 3 marca 2011 r.

(dowód: akta tut. Sądu I Nc upr 689/10)

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2013 r. wydanym w sprawie V Co 546/13 Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M. nadał wyżej wskazanemu nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności na następcę wierzyciela – (...) sp. z o.o. w K.. Tytuł wykonawczy, obejmujący pierwotny tytuł w postaci nakazu zapłaty, został doręczony pełnomocnikowi wierzyciela przez upoważnionego pracownika kancelarii w osobie E. P. w dniu 16 września 2013 r.

(dowód: akta tut. Sądu V Co 546/13)

Sąd zważył co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 794 k.p.c. ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego może nastąpić jedynie na mocy postanowienia sądu wydanego po przeprowadzeniu rozprawy. Na ponownie wydanym tytule wykonawczym czyni się wzmiankę o wydaniu go zamiast tytułu pierwotnego. W postępowaniu tym sąd ogranicza badanie do faktu utraty tytułu wykonawczego.

Zdanie trzecie art. 794 k.p.c. wytycza zatem granice kognicji sądu. Z tych względów podkreślić trzeba, że w tym postępowaniu sąd nie może ponownie badać, czy zachodzą przesłanki do nadania tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Kognicja sądu nie obejmuje także materialnoprawnych zdarzeń (np. przedawnienie roszczenia), które mogą mieć wpływ na istnienie i zakres odpowiedzialności dłużnika. Warunkiem uzasadniającym ponowne wydanie tytułu wykonawczego jest wykazanie - przez uwiarygodnienie - utraty, wbrew woli wierzyciela, posiadanego tytułu wykonawczego. Utrata tytułu może nastąpić na przykład przez zniszczenie tytułu wykonawczego przez dłużnika lub osobę trzecią, nieświadome zniszczenie przez samego wierzyciela, uszkodzenie tytułu, które spowodowało, że przestał on być dokumentem, kradzież tytułu wykonawczego przez dłużnika. Za utratę tytułu wykonawczego należy uznać zaginięcie go na poczcie, zagubienie akt komorniczych razem z tytułem wykonawczym, itp. Wierzyciel nie może natomiast domagać się ponownego wydania tytułu wykonawczego, którego wyzbył się dobrowolnie.

Co do sposobu wykazania przez wierzyciela utraty tytułu wykonawczego art. 794 k.p.c. nie zawiera żadnych ograniczeń dowodowych. Nie nakłada na wierzyciela obowiązku przedłożenia dokumentu stwierdzającego utratę tytułu, co pozwala wnioskować, że fakt utraty może być wykazany również zeznaniami świadków. W piśmiennictwie oraz judykaturze dominuje ugruntowane stanowisko, że wystarczy, aby wierzyciel uwiarygodnił (lub uprawdopodobnił) fakt utraty tytułu egzekucyjnego. Wierzyciel nie musi przeprowadzić „zupełnego” dowodu, że wydany mu tytuł wykonawczy utracił, dowód taki bowiem jako dotyczący w zasadzie okoliczności negatywnej (nieposiadania tytułu) może być częstokroć nader trudny do przeprowadzenia. Do wydania ponownego tytułu wykonawczego na podstawie art. 794 k.p.c. wystarczy uwiarygodnienie przez wierzyciela, że utracił wydany mu tytuł wykonawczy. Kwestia zaś, czy przytoczone we wniosku wierzyciela okoliczności utraty tytułu są wiarygodne – podlega kontroli Sądu, który ocenia tę kwestię po przeprowadzeniu rozprawy (art. 794 k.p.c.).

Podkreślić jednocześnie należy, że w świetle przepisu art. 6 k.c. samo tylko powołanie się wierzyciela na fakt utraty tytułu wykonawczego jest niewystarczające.

Przekładając powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy uznać należało, że wierzyciel w żaden sposób nie uprawdopodobnił faktu utraty posiadanego tytułu. Poza jednozdaniowym - zawartym w uzasadnieniu wniosku - twierdzeniem, że tytuł wykonawczy uległ zniszczeniu w niszczarce, brak jakichkolwiek wniosków ze strony wierzyciela w oparciu, o które możliwym byłoby ustalenie okoliczności, które w sposób dostateczny uprawdopodobniłyby fakt utraty tytułu. Nic nie stało na przeszkodzie, aby wierzyciel zgłosił dowód z zeznań pracowników kancelarii prawnej i w ten sposób wykazał, że doszło do utraty wydanego mu tytułu wykonawczego wbrew jego woli. Taki jednak wniosek nie został zgłoszony, a Sąd nie był zobligowany do zastępowania strony i podejmowania za nią inicjatywy dowodowej.

Dłużnik zeznał, że nie ma wiedzy co do losów przedmiotowego tytułu.

W tej zaś sytuacji należało uznać, iż wierzyciel nie spełnił przesłanek przewidzianych w przytoczonym na wstępie przepisie i dlatego orzeczono jak w pkt I sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt II na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. art. 13 § 2 k.p.c.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

M.(...)